

ה"ט 7083/07 - פלוני, פלוני נגד אודליה לוי

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 22-07-7083 פלוני נ' לוי
בפני כבוד השופט בכיר יוסף סוחיל
המבקשים 1. פלוני
2. פלוני
נגד
פלוני
המשיבת

פסק דין

הבקשה וטענות הצדדים

1. עניינו בבקשתו למתן צו למניעת הטרדה מאימה בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאימה, תשס"ב - 2001 (להלן: "החוק").

הבקשה הוגשה בתאריך 5.7.2022 ודיון במעמד הצדדים נקבע תחילת לתאריך 7.7.2022, ולאחר מכן נדחה לבקשת המשיבת לתאריך 12.7.2022.

2. המבקש 1 (להלן: "ה המבקש") הינו אביו של המבקש מס' 2, קטיין, ליד 2014 (להלן: "הקטין").

האירוע נשוא הבקשה התרחש בתאריך 4.7.2022. נטען בבקשתו כי עת שהקטין שזהה במסגרת קיטנת קוץ במסגרת בית הספר בו מועסקת המשיבת, הקטין הקיא בשעת צהרים, כאשר המשיבת הייתה אחרת עליון. נטען בבקשתו כי הקטין הקיא לאחר שהמשיבת גררה אותו בנגדו לרצונו בגין המדרגות, ולאחר מכן ניסתה להושיבו בכוח על כסא, אף שהקטין סירב, המשיבת אחזה בו בכוח ובطن על מנת להושיבו, דבר שגרם לו לכאב ומכה, וכן הקיא לאחר שוחרר מהחיזקה של המשיבת.

3. ההתרחשויות הנ"ל נודעה למבקש כאשר הגיע בשעת צהרים (בנסיבות השעה 15:30) לאסוף את בנו מבית הספר, בעת שהקטין סיפר לו את אשר ארע. נטען עוד בבקשתו כי המבקש שב על עקבותיו וביקש לדבר עם המשיבת, אך המשיבת השיבה לו כי טרם הСПיקה לעדכן אותו לגבי הಹקאה, וסירבה לקבל אותו לשיחה בעטנה שהיא עוסקת עם ילדי הצהرون והשעה שעת פיזור הילדים לבתיהם. המבקש הביע נכונות להמתין לה, ככל שיידרש, כדי לשוחח אליה, אך המשיבת סירבה לקבללו.

4. בדיון במעמד צד אחד בתאריך 5.7.2022, הבהיר המבקש, לשאלת ביהם"ש, כי אכן מדובר במקרה חד פעמי. בית-המשפט לא ראה לנכון ליתן צו זמני במעמד צד אחד.

בדיוון שהתקיים במעמד הצדדים שב המבקש על גרטסו, ציין כי הוא נמנע מהבאת בנו, הקטין, להתייצב בביהם"ש, על מנת לחסוך ממנו את המועד והחויה הלא נעימים לו.

5. לשאלת ביהם"ש, ציין המבקש כי בסמוך לאחר האירוע הוא פנה למשטרה והגיש תלונה, וכי בנו לא נעדר מהצ嘲ן בתקופה מאז האירוע הנ"ל למעט יום אחד, הוא ה- 7.7.2022, עת נחקר על ידי חוקר ילדים בעקבות הגשת התלונה.

כן הבהיר בדיון כי המשיבה אינה מועסקת כמדריכתו הקבועה של הקטין, וכי ביום האירוע הייתה ממונה עליו רק בשעות הצהرون (מ-13:00 - 16:00) כמלאת מקום עקב היעדרות המדריכה הקבועה.

6. המשיבה העידה בפניי וציינה כי באותו יום עסקה אכן כמלאת מקום, באופן חד-פעמי, והיתה ממונה על קבוצת ילדים, עליה נמנה הקטין, רק בשעות הצהرون של אותו יום. לאחר שהילדים אכלו צהרים, אוכל שמביאים אותם מביתם, הועברו לידי הכתיבה לצפיה בסרט בкомה שמעל לקומה בה נמצאת הכתיבה, אלא שמסיבה שלא הייתה ברורה למשיבה, הקטין, יחד עם יلد נוסף, סירבו לעלות לצפיה בסרט, ולמשיבה לא הייתה ברירה אלא לנסוט לדרבן אותם להגיע לחדר הצפיה הסרט, מאחר ולא יכולה להשאיר אותם לבדם, ללא השגחה, כמו גם שלא יכולה להשאיר את מרבית הכתיבה שצפתה הסרט ללא השגחה. לצורך כך, תיירה המשיבה כי אחזה בקטין בידיה מתחת לבית השחי בניסיון להביא אותו לכתה, ובכך היא מודה כי יכול וטעה, אם-כי הכתיבה כי היא גררה אותו במעלה המדרגות. עקב לכך הקטין החל להשתולל, לבועט ולהכות בידים. לטעنته, כל הניסיונות שלו להריגע אותו לא צלחו, אף הודה כי יזק לעצמו. המשיבה ניסתה להריגע אותו, וכשאמור לה שהוא רוצה לлечת הביתה, והודיעה לו כי היא תתקשר להורים שלו כדי שיקחו אותו הביתה, כפי שהוא ביקש. זאת ועוד, המשיבה טענה כי הצעה ליד לשוטף את פניו, ובדרכו לכיוון השירותים על מנת שישוטף את פניו, הקיא בפרוזדור כמהיות שלימרות של אוכל, והמשיבה נאלצה באותו רגע לנ��ות את הקיא ולשוטף את הרצפה, כדי למנוע סכנת החלקה מילדים אחרים. היא אומנם התקונה להתקשר להורי אך לטעنته ברגעים אלו התחלו הורים של כ- 30 ילדים להגיע ולהתקשר אליה ולבקש את ילדיהם להגיע לשער בדרכם הביתה. בהיותה איש הקשר היחיד, הייתה טרודה ועסוקה במענה להורים בשעת פיזור הילדים, ולא יכולה להתקשר להורי הקטין, או אז, התקשר המבקש וביקש את בנו לשער, השיחה הייתה בסביבות השעה 15:30 (והדברים אכן אושרו על ידי המבקש), והמשיבה שלחה את הקטין לכיוון השער.

7. המשיבה מתארת כי המבקש חזר לבית הספר כשהוא נסער מאוד, ושפט הגוף שלו הייתה מאימת, וביקש לדעת מה קרה עם בנו, אך לטעنته לא יכולה לקיים אותו שיחה, הן בשל התנוגות והן משום העובדה טרודה בשל שעת הפיזור של שאר הילדים.

המשיבה הוסיפה כי למחמת שלחה הودעה מוקלטת לאשתו של המבקש והוא דיבעה לה כי היא יכולה להיפגש איתו בבית הספר ולקיים אותו שיחה בโนsha. המבקש אישר זאת, אך השיב כי משעה שהגיש תלונה למשטרה לא יכול היה עוד להרשות לעצמו לדבר עם המשיבה מחשש לשיבוש הליכי חקירה.

.8. המבקש תהה בתשובתו לטענות הנ"ל איך יכול להיות שהמשיבה, הנמצאת בחודשי הירון מתקדים, כפי שהוא רואה, יכולה להרים את בנו השוקל בין 20 - 30 ק"ג מבית השחי במעלת המדרגות. כן תהה המבקש איך יכול להיות שזמן של חצי מАЗ האירוע לא יכולה המשיבה להודיע לו טלפונית על אשר ארע. גם כשהתקשר אליה וביקש את בנו לשער, המשיבה לא טרחה לספר לו את אשר ארע, והדברים נודעו לו לאחר שהחל בנסעה חזרה הביתה יחד עם הקטין, או אז חזר על עקבותיו לבית הספר, כאמור לעיל. לטענת המבקש, כשחזר לבית הספר לא היה נסער כלל וכלל ואף לא התקרכב אל המשיבה, ורק הודיע שהוא מוכן להמתין לה עד שתתפנה לשוחח איתו, אך כאמור, היא סירבה לעשות זאת.

הכרעה

- .9. סעיף 2 לחוק מגדר הטרדה מיימנת מהי בזו הלשוני:
- "(א) הטרדה מיימנת היא הטרדה של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיית איזומים כלפיו, בניסיונות הנוננות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלמותו חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.
- (ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מיימנת כלפי אדם יכול שתהא בין השאר, באחד מכללה:
- (1) בביבוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;
 - (2) בנקיית איזומים בפגיעה בו או במאיזים עצמו;
 - (3) ביצירת קשר עמו בעלפה, בכתב או בכל אמצעי אחר;
 - (4) בפגיעה ברכשו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;
 - (5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בנגד להוראות לפי חוק הגבלת שירות שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.
- (ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשמעות, בין במישרין ובין בעקיפין."

.10. אין חולק כי מדובר באירוע חד-פעמי, כן לא הונחה דעתינו כלל ועיקר כי המשיבה עלולה לשוב ולהזור על מעשה כלפי הקטין בדרך כלשהי. די בכך כדי להורות על דחינת התביעה. בפסקה ניתן משקל רב לשיקול ה"חזרתיות" של המטריד על מעשה הטרדה. יסוד ה"חזרתיות" הוא זה שמעניק להठנהגות אופייה הטורדי המיחד מצדיק מתן הכו לפי החוק. (**ראה לדוגמה: ה"ט (רחובות) 63473-07-20** מרי מרדי נ' אליאור בופקר; ה"ט (רחובות) 31147-09-18 אבי נגר נ' עירית נס ציונה; ה"ט (קריות) 43373-12-15 אסנת בלס רביב נ' מרדי לייבל; ה"ט (ראשל"צ) 8252-06-17 שחר עזרא נ' ערן מישורי; ה"ט (ראשל"צ) 23692-08-20 אירית וידאל נ' חזי משה).

.11. אלא שגם לגופו של עניין, לא שוכנעת כי הקטין נחשף להטרדה מאימת מצד המשיבה.

המשhiba לא הטרידה את המשביב, לא איימה עליו, ולכל היוטר טענה בתנהלותה כלפיו, כאשת חינוך, עת שבירה כי על מנת לשמר על כל הילדים תחת עיניה הפוקחות היה עליה לגרום לכך שהקטין יצטרוף לקבוצה שצפתה בסרט באותה שעה. לשם כך, ומשלא הצליחה לשכנע את הקטין הגיע לחדר הצפיה מרצונו החופשי, ניסתה לעשות זאת על ידי הרמתו והובלתו לחדר הצפיה. אין בהמ"ש נזק להכריע בשאלת אם התנהלות המשhiba הייתה תקינה מנוקודת מבט חינוכית, אם לאו, והאם התנהלה תקינה היא אשר גרמה לכך שהקטין הקיא בසמור לאחר מכן, הגם שיכול והקטין אכן איבד שליטה והשתולל כפי שהמשhiba תיארה זאת, עד כדי כך שהקיא.

למיותר לציין, כי לא כל התנהלות בלתי תקינה מגעת לכדי "הטרדה מאימת", כהגדרתה בחוק. בלשח, כי המשhiba הייתה אמורה לטפל בסיטואציה מסוימת שהתרפחה בין רגע, כשכל מטרתה להביא את כל שלושים הילדים לנגד עיניה כדי שתוכל לפקח עליהם.

.11. **לאור המקובל, מורה אני על דחינת התביעה.**

בנסיבות, לא ראייתי מקום לח"ב בהוצאות.

ניתן היום, י"ג تمוז תשפ"ב, 12 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה